

טנטרה במערב

על-פי דבריו של גשה מייקל רואץ'

הגשה

לאמה דבורה-הלה

מושב קדימה, נובמבר 2010

עם סיום הלימוד של כל 18 הקורסים של ACI

אז אנחנו בביקור הקודם סיימנו את כל שמונה עשרה הקורסים, וזה בשבילי היה מבצע עצום וגדול, בשביל שנינו.¹ הרבה השקעה, ועוד לא סיימנו כי הם עוד לא כולם על האתר, וזה עוד הרבה השקעה לשים אותם שם. אבל זו הייתה שמחה גדולה בשבילי.

אחרי זה היו כל ההנחיות שלאמה אריה עבר עליהם; זה בעצם כאילו המשך לקורסים, לאן הולכים איתם הלאה. אתם כבר הלכתם איתם הלאה כי אתם, unstoppable, אומרים. אז זה נפלא, אבל מאוד היה חשוב לנו להעביר את הקווים המנחים כפי שהלאמה הגה אותם בזמן שהוא עבד על הקורסים, כדי לשמור על האוטנטיות שלהם, כדי לשמור על הרוח שלהם, כדי לשמר את כוחם, את כוח פעולתם על התלמידים.

המסורת של הלימוד הטנטרי

והשלב הבא כמובן זה מבט קדימה, זה מבט לעבר הלימוד היותר גבוה.

ובשולשלת שלנו הלימוד הגבוה ניתן בצורה מאוד מדהימה ומאוד מיוחדת. אנחנו למדנו אצל לאמה טיבטי מסורתי, אצל קן רינפוצ'ה, שהיה לאמה מדהים ונפלא ומואר. והוא נתן לנו הניחות טנטריות ולמדנו טנטרה אצלו במשך כמה שנים, בסגנון הטיבטי המסורתי. ואח"כ באנו לדאימונד מאונטן.

וזה אותו חומר, זה אותה חניכה, זה אותם הטקסטים, אותו התרגול.

בסיס איתן, בשפתנו, מפי מורים בעלי תובנות

אבל מה שעשה גשה מייקל זה המפעל האדיר של הקלדת כל הכתבים למחשב - אני אומרת כל הכתבים, הוא אומר שזה בערך חמישה אחוז ממה שיש, ושבקצב הנוכחי ייקח עוד מאה וחמישים שנה! זה מפעל מאוד קדוש, אבל כבר יש כמות גדולה, חמישה אחוז זה הרבה, של כתבים, כי יש מאות אלפי כתבים - שחלק ניכר מהם הם כתבים טנטריים שמוקלדים עכשיו בטיבטית למחשב והם ברי חיפוש. עכשיו, כשהיה לו תחת אצבעות ידיו את כל הכתבים האלה, הוא תרגם חלק ניכר מהם.

כמו שדהרמה זה ים, טנטרה זה אוקיינוס. יש כמות עצומה, עצומה של ידע, ומעטים הלאמות שיש להם גישה לכל הידע. הם יודעים את כל הידע הזה, אבל אין להם אותו מוקלד ובר חיפוש, נגיש. וגם אם יש להם - אנחנו קיבלנו את החניכות האלה - הן ניתנות בטיבטית עם מעט מאוד הסברים. בהתחלה לא ידענו בכלל מה קורה. אתה יושב יומיים ואתה מקבל חניכה, וזה הרוב בטיבטית, אז אתה לא יודע מה קורה.

היה לנו מזל. בחניכה הראשונה שקיבלנו גשה מייקל גם ישב שמה. כחניך, ככולנו. ואחרי זה הוא אסף את מי שהיו תלמידים שלו שבמקביל למדו גם בניו יורק. במיוחד אלה שעשו את זה פעם ראשונה, כמונו אז, והוא אמר: "אני יודע, אתם המומים, אתם לא יודעים מה נחת עליכם, לא להיבהל, ייקח עשר שנים תבינו קצת." ☺

¹ הלאמה מזכירה כאן את לאמה אריה-הלה.

כשהם התחילו לעשות את זה בדיומונד מאונטן הכתבים היו מתורגמים לאנגלית, קיבלנו לימוד שקדם לחניכה, ועוד חמש שנות לימוד אחרי החניכה, כדי להכיר היטב את התרגול, על כל שלביו וכך הלאה. זכות מדהימה שנדירה ביותר, אם לא יחידה במינה.

לא רק זה, אלא קיבלנו את זה ממאסטרים, שבנוסף ללימוד הנרחב שהם קיבלו במנזר ואצל הלאמה, ישבו בריטריט בעצמם שלוש שנים, ותרגלו את זה על עצמם, בחנו את זה על עצמם. השיגו תובנות בעצמם, ודיברו מתוך התובנות האלה.

במסורת שלנו דרושה הכנה ניכרת:

וזה לא רק אצל גשה מייקל ולאמה קריסטי.

גם קן רינפוצ'ה דרש הכנה, אבל ההכנה הייתה הרבה יותר קצרה: הוא דרש קורס אחד שאנשים יבואו במשך ששה שבועות. אלפי אנשים באו לקן רינפוצ'ה, בודדים בודדים הצליחו בתרגול הטנטרי, הרבה הרבה נשרו. אפילו אחרי שקיבלו חניכה נשרו - הם לא התחברו, לא הייתה להם הכנה מספקת. זה היו אנשי מערב.

גשה מייקל, בהיותו איש מערב, ומכיוון שהוא מכיר את המנטאליות שלנו, ויודע איפה אנחנו נמצאים, דורש הכנה הרבה יותר עמוקה והרבה יותר נרחבת. אז אנחנו מאוד מאוד מקפידים על ההכנה הזאת,

- וזה **שמונה עשרה הקורסים**. אני מקווה שכולכם תכשירו את עצמכם ותכינו את עצמכם.
- חניכה יוצרת קשר מאוד עמוק בין מורה וחניך. קשר שהוא לא רק לחיים האלה - הוא לנצח, הוא עד שמגיעים להארה. והקשר הזה הולך לשני הכיוונים, והוא **דורש קירבה מאוד גדולה בין המורה והתלמיד**. זה דורש קשר מאוד קרוב עם המורה ו- **לב פתוח אל המורה**, כי הלימוד עובר מלב אל לב בסופו של דבר. טקסטים, סדהנות, כל זה - הלימוד בסוף עובר מלב אל לב.
- **טנטרה לא עובדת בלי הבנה עמוקה עמוקה של ריקות**. הבנה עמוקה של ריקות לוקח שנים לפתח. לכן יש לנו שמונה עשרה קורסים ולא קורס אחד, לכן מאוד חשוב לעשות אותם.
- ודרושה בשלות, בגרות רוחנית, **שלוש הזרכים, צריכות שתהיינה מבושלות אצלכם במידה רבה**. אני לא אומרת שתשלימו אותם, אבל אתם צריכים להיות די מורגלים בהשקפת העולם הזאת, ודי לשחות בה.
- וליצור את **ההתכוונות לעבוד קשה, את המאמץ**; לעשות את העבודה במהלך חיים אחד, מצד אחד זה מדהים ונפלא, מצד שני דורש מאמץ גדול.

כשגשה מייקל סיים ללמד את הקורסים של ACI בניו יורק, הוא חיבר manifesto כזה שהוא פשוט עמד שם והקריא לנו. ואת זה הוא עשה לפני שהם יצאו לריטריט - הוא פשוט הקריא את מה שאני מחזיקה עכשיו ביד. זה היה חלק מההכנה שהוא הכין את התלמידים שלו, אלה שסיימו את הקורסים, ואז הם הלכו לשלוש שנים. ואחרי שהם יצאו היו עוד שלבים של הכנה..

ומכיוון שסיימנו כבר את הקורסים, הייתי רוצה להקריא לכם את המניפסטו הזה, כדי שיהדהד קצת אצלכם בתקופה שנייעדר, שתוכלו להתבשל איתו. אני פשוט אקריא, בתרגום לעברית, אז התרגום לא יהיה מהוקצע.

חשוב ללמד טנטרה, וחשוב לעשות זאת כראוי

אז זה **גשה מייקל** מדבר. הוא אומר:

אנשים שאלו אותי אם אני מתרגל טנטרה, והתשובה היא: "בוודאי". ואני מקדיש חלק ניכר מידי יום להשיג שליטה בטווח הרחב של הטקסטים הטנטריים, של האומניות הטנטריות, והתרגול הטנטרי. ואני מחשיב את התרגול הזה כפוקוס העיקרי של חיי. ובצדק.

באופן כללי כשאומרים טנטרה מתכוונים "סודית". היא אמורה להיות מתורגלת באופן פרטי, וגם נלמדת בצורה פרטית.

המסורת העתיקה היא שטנטרה הועברה ממורה לתלמיד או אחד על אחד או בקבוצות קטנות. המילה טנטרה,

gyu בטיבטית, זה כאילו **חוט** - חוט שעובר ממורה לתלמיד ממורה לתלמיד; זה השושלת.

אבל פה במערב, מכיוון שאנחנו בתרבות שכל כך זה חדש בה, אני סבור שיש מקום להביא לדיון פומבי כמו שכאן, את הסיבה ואת השיטה של התרגול הטנטרי, במיוחד כפי שאני מקווה שהיא תפתח במערב, כאשר טנטרה נלמדת בצורה לא ראויה, אם זה יקרה ואם זה יתפשט - זאת תהיה מכה עצומה לצמיחה של הדהרמה בארצות המערב (ואנחנו ארץ מערבית לצורך זה). אם היא לא תילמד נכון זאת תהיה מכה גדולה לארצות המערב.

באותה מידה, אם לא מלמדים כראוי את השיטות היוצאות דופן של הטנטרה, ואם לא מתרגלים אותם, פירושו של דבר יהיה למנוע מאנשי המערב הזדמנות להשיג אושר אולטימטיבי. ומכיוון שאנחנו כמתרגלי דהרמה בעצם התחייבנו בליבנו לסיים את כל הסבל בעולם מהר ככל האפשר, אנחנו חייבים להגיע להארה כי זאת הדרך המהירה ביותר לעזור ליצורים, והאולטימטיבית לעזור ליצורים.

הדרך הסוטריית לעומת הטנטרית

אפשר להגיע להארה בדרך הסוטריית, בלימוד הפתוח, שזה היו הקורסים שקיבלתם, או בדרך הטנטרית, בלימוד הסודי בבודיהיזם. הטקסטים הסוטריים של הבודהיזם אומרים שגם אחרי שמשיגים בודהיצי'טה, שזה הישג רוחני ממדרגה ראשונה ומדהים למי שמשיג אותו, לקח לבודהה מאתיים אלף גלגולי חיים כדי להגיע להארה מלאה. מאתיים אלף! ויש טקסטים אחרים שמונים מספרים הרבה יותר גדולים.

מה שאומר שהדרך הסוטריית שלימדנו אתכם בקורסים של ACI היא דרך מהימנה, היא דרך אותנטית, היא דרך מדויקת, והיא עובדת גם, אבל היא לוקחת המון, המון, המון זמן. ומכיוון שחמלתנו גדולה על היצורים, אנחנו מחפשים לקצר את התהליך. גם בשבילנו גם בשבילם.

אז יותר מאוחר לורד בודהה עצמו לימד את הדרך הטנטרית שמקצרת את התהליך, אם עושים את הטנטרה כראוי, למהלך חיים אחד. וכמובן, אם אנחנו רציניים במטרתנו לחסל את הסבל שלנו ושל אחרים, והסבל שבו אנחנו מתמודדים יום יום ואחרים מתמודדים בו יום יום, זוהי אחריות שנשבענו לה לתרגל טנטרה בצורה הנעלה ביותר והעוצמתית ביותר שלה, מהר ככל האפשר.

ארבע מחלקות של טנטרה

מהן הצורות של טנטרה? **באופן כללי יש ארבע מחלקות של טנטרה.** ומה שמבדיל בין המחלקות השונות זה איפה הפוקוס שלהם. במחלקות הנמוכות יותר הפוקוס הוא יותר חיצוני, וככל שעולים אז הפוקוס הולך ונהיה יותר ויותר פנימי. אז אם במחלקות הראשונות הנמוכות יותר יש יותר דגש על פולחן, על טקסים, על עבודה בחוץ, עם ייצוגים חיצוניים, בטנטרות הגבוהות ובמחלקה של הטנטרות הגבוהות ביותר (זה מחלקה שלמה), העבודה היא יותר בפנים, עבודה מדיטיבית יותר.

במחלקות הגבוהות יותר של טנטרה יש **שלושה שלבים עיקריים**, וזה:

1. **הכנה נאותה**
2. **התרגול עצמו**
3. **והשגת המטרה הסופית**

בתוך התרגול עצמו יש **שני שלבים עיקריים**:

1. כאשר בשלב הראשון אנחנו שואפים לפתח **השקפה** מאוד מיוחדת ביחס למציאות שלנו.
2. ובשלב השני אנחנו משתמשים בהשקפה הזאת כדי **לעבוד עם הגוף הפנימי** העדין שלנו.

בסיומו של התהליך הכפול הזה של שני השלבים, המיינד עובר טרנספורמציה מלאה והגוף עובר טרנספורמציה מלאה למיינד ולגוף של ישות מוארת: מצב של ידע מושלם, של טוהר מושלם, של חמלה מושלמת, ושל מושלמות פיזית.

עבודה עם הגוף הפנימי

העבודה עם הגוף העדין הפנימי גם היא נעשית בשתי דרכים שונות. ואלו כרוכות במשמעת מאוד קפדנית של תרגול ולימוד, וכולל עבודה פיזית אינטנסיבית עם הערוצים.

ופה אתם צריכים לדעת שכל זה ניתן לפני שהיה יוגת הלב הטיבטית וניגומה, והדיבור על הערוצים, אז לא שמענו מילה מזה. אז זה היה לפני זה. אז הוא אומר:

אני רוצה להבהיר את העבודה עם הערוצים בקיצור, כיוון שכל כך קל שלא להבין אותה נכון.

במצבם הנוכחי הערוצים העדינים בגופנו חסומים בצורה מאוד קריטית. ובכל פעם שיש לנו מחשבה שלילית, במיוחד כאשר יש לנו אי הבנה של טבע העולם סביבנו, החסימות האלה גוברות. והמצב המתמיד הזה של חנק של הערוצים הפנימיים הוא זה שגורם לגוף שלנו להזדקן ולמות; אם לא מתקנים אותו בסופו של דבר זה מוביל למוות.

בשעה שאנחנו עובדים לתקן את המצב, אנחנו משתמשים בגוף הפיזי שיש לנו עם כל הערוצים שלו, למעשה כדי לחסל את עצמנו. אנחנו עובדים עם הגוף הזה כדי להחליף אותו בגוף אחר שהוא לא בר השמד, שלא ניתן לפגוע בו, ושהוא מושלם לגמרי, וזה גוף של מלאך טנטרי.

וזהו תהליך ארוך וקשה ודורש רקע נרחב בפילוסופיה הבודהיסטית, הרבה שעות ארוכות של אימון. והוא אומר: הרומנטיקה שמה, אפשר להשוות אותה לפתיחת חסימה רעה בשירותים. זה כזה רומנטי.

לחלק מן האנשים העבודה הזאת מגיעה להשלמתה בתרגול זוגי, בעבודה עם בן או בת זוג. וזה אמצעי שאנחנו למעשה נדרשים להשתמש בו בשלבים מסוימים, ובנסיבות הנאותות.

נסיבות נאותות לתרגול הגבוה של טנטרה

אז מהן הנסיבות הנאותות לתרגול של הצורות הגבוהות יותר של טנטרה?

○ ראשית, **אנחנו חייבים לקבל הכנה נאותה** –

וזאת המטרה של **שמונה עשר הקורסים**.

זאת המטרה. המטרה [היא] לא להקים אתר - המטרה להכין אותנו לתרגול הגבוה, זאת המטרה שלהם. אז דרושה ההכנה הזאת התיאורטית של הלימוד, ההבנה שניתנת לכם באופן מושלם ונפלא בתוך שמונה עשרה קורסים. ורק במבט לאחור תוכלו להעריך עד כמה היא הייתה חיונית. ומכיוון שיש לנו שתי זוויות השקפה, כי היינו בלימוד כזה ובלמוד כזה, אני יכולה לפחות מצדי להעיד שצריך להיות נסיבות מאוד מאוד יוצאות דופן שמישהו יצליח בלי ההכנה הזאת.

○ בנוסף ללימוד של שמונה עשרה הקורסים, אדם צריך **לפתח משאלה עמוקה פנימית להימלט**

מכל צורות הסבל בחיים –

משאלה של ממש להשתמש בדהרמה הטהורה כדי להימלט מעולם ש-

- או שהוא כואב כרגע

- או שהוא כאב העומד להתרחש עוד מעט.

צורת חיים שבה אנחנו עדים לדעיכה הדרגתית של הגוף שלנו, דעיכה הדרגתית של התודעה שלנו, אובדן כל הדברים שלמענם אנחנו עמלים, ומקום שבו אנחנו נאלצים להיקרע מכל אהובנו. אז זה בשלות אחת שצריכה לקרות. אדם צריך ליצור בצורה עמוקה את המשאלה הזאת לצאת מכאן.

כי זה עבודה גדולה לצאת מכאן. ובלי שהיא מלווה במשאלה עמוקה לצאת מכאן, ובהבנה עמוקה של המצב הנוכחי וכך הלאה, המניע לא יהיה מספיק חזק לעשות את הדרך, כי היא דורשת השקעה.

○ בנוסף, אנחנו צריכים להגיע להבנה שהסבל של החיים האלה לא יסתיים עם המוות – כי הדבר שהביא אותנו לכאן הפעם יביא אותנו לכאן שוב ושוב. המיינד ממשיך; גם הרבה אחרי שהגוף הזה פסק, המיינד ממשיך.

וישנם אלפים של צורות של חיים מודעים, החל מחרק ועד לאדם, שאנחנו מכירים. ויש גם מיליונים של צורות של קיום שאנחנו לא כל כך מכירים. וברגע המוות יש מיליונים של צורות של תודעה שאנחנו יכולים להיזרק לתוכן, על ידי הקארמה שלנו כמובן, וכמעט כל הצורות האלה הם מצבים של תוהו, מצבים של אימה, מצבים של סבל נורא. בכל אחד מן המצבים האלה אנחנו לא יכולים לתרגל טנטרה ואנחנו לא יכולים להשיג את האושר המושלם.

הארה רק אפשרית ממצב של אדם

המצב הנוכחי של הגוף הזה והתודעה האנושית הוא המצב היחיד שממנו יש סיכוי לעשות את התרגול הזה ולהשלים אותו. ואת המצב הזה אנחנו נאלץ לאבד עוד מעט, אם לא נעשה תרגול, כשיסתימו החיים האלה.

אנחנו חייבים למות, אנחנו חייבים להמשיך, וזה עלול לקרות בכל רגע בחיינו ולכן אנחנו חייבים לתרגל טנטרה ואנחנו חייבים לעשות זאת כעת.

ואנחנו חייבים ליצור החלטה נחושה בליבנו לתרגל אותה בצורה העוצמתית ביותר שיש בידינו. כי אין לנו מספיק זמן לתרגל צורות פחותות יותר, דרכים פחותות יותר. אדם שמגשים בהצלחה את התרגול הטנטרי הופך במכה אחת, בבת אחת, לאדם שיכול להגיע באופן סימולטני לאלפים אלפים, מיליונים, וביליונים של יצורים סובלים ולהוציא אותם מסבל ולהדריך אותם אל מחוץ לסבל.

טנטרה כיום נלמדת בהרבה צורות שונות:

1. ביניהן יש צורות שהם כוזבות, שהם מאוד לא טהורות –

הרבה מהן הן פשוט תרגולים של יחסי מין שנותנים להם איזה שם מפואר. ושואנשים שמלמדים אותם לא מסתמכים על שום אוטוריטה, אין להם שום כתבים מאחוריהם, אין שושלת מאחוריהם. מין צורות שאנשים ממצייאים בימינו, את אלה הלאמה מכנה כ'כוזבות וטמאות'.

למה הוא מכנה? זה לא כתוב כאן, זה תוספת שלי. מכיוון שכשאנשים עוסקים בדברים האלה הם לא עוסקים בדבר שיכול להוציא אותם מסבל, שהוא אותנטי ושהוא טהור ושלמד עלי ישויות מוארות, ואז חייהם כלים, והם נופלים הרבה יותר עמוק מהמקום שבו הם נמצאים. ולכן הן כל כך לא טהורות.

אז זה מצד אחד. צורות מסוכנות מאוד. מבטיחות איזה עונג חולף בהווה ואח"כ אסון ושבר.

2. יש גם צורות "פומביות" במרכאות של חניכות טנטריות ולימוד טנטרי שמאסטרים גדולים כגון הדלאי לאמה נותנים אותם, כמו הקאלאצ'קרה שהוא נותן. הוא נותן את זה לאלפי אנשים באוהל גדול. צורה פומבית של חניכה. הוא נותן אותה כדי לשתול בלב האנשים זרעים מאוד עוצמתיים כדי שהם יוכלו להגיע אל תרגול טנטרי בעתיד. והוא גם נותן אותם במטרה לשלול תפיסות שגויות שיש במערב אודות טנטרה. אז זה צורה שנייה.

3. צורה שלישית זה העצמות שהן סודיות, מאוד אותנטיות ושמועברות ממורה לתלמיד באופן פרטי, כאשר התלמיד הגיע לבשלות הדרושה, כשהמורה מעריך שהתלמיד הזה ראוי כבר לקבל את החניכה. ומורים כאלה שמעבירים את החניכות האלה אנחנו נקרא להם מאסטרים טנטריים.

המאסטר הטנטרי

ההצלחה בתרגול הטנטרי תלויה לחלוטין בהנחיה נאותה של מאסטר טנטרי בעל המיומנות הדרושה. אלה הם אנשים שהתחילו כמוני וכמוכם, באמצעות מעשים אינטנסיביים של תרגול הצליחו להגיע לצורת תודעה שונה לחלוטין משלנו. הם במישור אבולוציוני גבוה יותר מאיתנו. **ההבדל ביננו הוא כמו ההבדל בינינו לבין נמלה.**

והמגע בינינו ובין המאסטרים האלה - מי שמצליח ליצור את הקשר עם מאסטר כזה, ללמוד ממאסטר כזה, ולזכות בזכות שהמאסטר יוביל אותו אל האושר האולטימטיבי - הקשר הזה בין המאסטר והחניך הוא משווה כאן לניסיון של נמלה להתייחס לכן אדם. משום שאנחנו נמצאים בצורת קיום הרבה יותר פרימיטיבית.

מאוד נדיר לפגוש אותם. בשביל אנשים מן השורה מאוד נדיר לפגוש את המאסטרים האלה, כי אנחנו לא באותו מישור איתם. וכאשר קורה הנס של המפגש, הרבה פעמים המפגש ביניהם יכול להיות קשה ולהעמיד את החניך במבחנים קשים.

המפגש עם המאסטר

תארו לעצמכם, תנסו לדמיין איזה כר דשא מלא פרחים וכך הלאה, ובקצהו עומד עץ אלון גדול, ובתוך הענפים בצמרת נמצאת חלת דבש. וישנו אדם ששוכב לו למטה למרגלות העץ ונהנה מיומו. והוא רואה את חלת הדבש שם למעלה והוא רואה נמלה קטנה שמטיילת לה בין שורשי העץ בתוך האדמה, ומתוך אהבה גדולה אל הנמלה הקטנה הוא מחליט להזריק אותה לעבר הדבש במעלה הגזע. ואז הוא לוקח גבעול דשא ומתחיל לעודד אותה לכיוון מעלה, דוחף אותה קלות מאחור.

והנמלה היא מאוד מפוחדת; בשבילה זה חוויה קשה, דוחפים אותה כל הזמן. אבל פה אנחנו מדברים לא על סתם נמלה - זאת נמלה מיוחדת, כי יש לה כבר איזשהו אינסטיקט, יש לה זרע של אמונה בתוכה שאומר "אולי קורה כאן משהו יותר גדול ממה שאני מבינה". היא מוכנה לתת לו קצת צ'אנס.

אז הנמלה מוכנה להתגבר על הפחד ומוכנה לקבל את ההדרכה, את הדחיפה. מדי פעם היא נתקפת בפאניקה, כאשר זה נהיה פתאום גבוה מידי בשבילה, אבל בסופו של דבר היא מתמוגגת בתוך הדבש של האלמוות.

כך אנחנו ברמתנו בהשוואה לרמה של המאסטרים הטנטריים, ולפגוש אותם וללמוד מהם ולהיות מודרכים על ידם אל האושר המושלם במהלך חיים אחד קשה באותה מידה כמו שהנמלה שם עוברת את ה Via Dolorosa. כמו הנמלה, מקומנו בצורת קיום נחותה יותר מונע מאיתנו להבין את הפעולות שעושים המאסטרים כדי לעזור לנו. את הדחיפות שהם נותנים לנו באחוריים לזוז לשם.

בגלל מעשי העבר שלנו והמחשבות שלנו, בגלל הצירוף של הרישומים המנטאליים שלנו, שצובע ולמעשה יוצר את המציאות שלנו, הרבה פעמים, לפחות בהתחלה, אנחנו רואים את המאסטרים פועלים בדרכים שאנחנו לא יכולים להבין ובוודאי לא מסוגלים להעריך. וזאת תופעה נפוצה בטנטרה, עלינו לצפות לה וללמוד לנוע במעלה הגזע.

ופה הוא מזכיר סיפור שאתם כולכם מכירים על מאסטר אסאנגה, אתם זוכרים שהוא ישב לו במערה ושתיים עשרה שנים התפלל למאיטרייה. ארבע פעמים שלוש שנים. כל פעם הוא לא בא ולא בא ואחרי שתיים עשרה שנים הוא יוצא מהמערה, [ואומר:] "די לא פגשתי, לא פגשתי". שתיים עשרה שנים של טרטיט במערה.

יוצא, רואה כלב שנרמס על הכביש וחמלתו בשלב הזה אדירה, והוא רוצה לעזור לכלב ואז הוא מתכופף ואז הוא רואה את התולעים בבטנו הרמוסה של הכלב ואז הוא גם חס על התולעים, ואז הוא משתמש בלשונו כדי להוציא משם את התולעים אחת אחת. כשהוא מתכופף להוציא אותם עם לשונו הוא פתאום רואה את מאיטרייה.

הוא פתאום רואה את מאיטרייה, והוא אומר: "איפה היית אני חיכיתי, התפללתי אליך שתיים עשרה שנה" אז הוא אומר: "כל הזמן הייתי על ירך, אבל לא יכולת לראות אותי, כי עוד לא היית טהור מספיק."

לקח לו שתיים עשרה שנים של היטהרות כדי להיות מסוגל לפגוש ישות כל כך נשגבה. ואז הסיפור הולך שהוא לוקח את מאיטרייה על כתפיו באושר רב, ורץ איתו להראות את המלאך הזה לכל אנשי הכפר, וכולם רואים "איזה משוגע" מתרוצץ פה עם כלב חצי מת על כתפיו - כי הם לא מסוגלים לראות את מאיטרייה.

יש סכנה גדולה של שימוש לרעה בטנטרה

אז הסיפור הזה, וההסברים האלה, מובילים לשאלה של האפשרות שיהיה שימוש לרעה בטנטרה. כי מה ימנע בעד מישהו פשוט להחליט שהם כבר מוכנים לתרגל טנטרה בזמן שהם לא מוכנים? הם לא יודעים.

אין שום מסורת אותנטית שבאה מלורד בודהה שאיננה דורשת מן החניך לעבור קודם הכנה יסודית לפני שמובילים אותו לתוך המנדלה, לתוך העולם הסודי של המאסטר הטנטרי.

הלימוד הטנטרי שוב ושוב מדגיש שהחניך צריך להיות בעל ידע עמוק בכל אחד מן הצעדים של הלימוד הפתוח שאנחנו מציגים אותם במלואם במהלך שמונה עשרה הקורסים.

הדרך הטנטרית היא לא קלה; היא דורשת

- ידע עמוק בפילוסופיה הבודהיסטית,
- היא דורשת נכונות לעבוד במשך זמן ארוך, עבודה קשה,
- לעשות טריטים ותרגולים אחרים,
- והיא דורשת אמונה בלתי מעורערת במאסטר.

ואין להיכנס לתרגול טנטרי בלי שהתנאים האלה מתקיימים, מכיוון שאם לא מתרגלים כראוי זה יכול להוביל לאובדן אמונה בטנטרה עצמה. ואובדן כזה של אמונה יהיה נסיגה לאחור של הרבה הרבה שנים, ויהווה קארמה מאוד שלילית הן לחניך והן למורה. כי

המורה והחניך בטנטרה הם קשורים כמו שני שוורים שרתומים יחד. כשאחד נופל השני נופל. רתומים יחד לעידנים.

טנטרה אפשר להשוות לאש, עם פוטנציאל עצום להביא ברכה אם משתמשים בה כראוי ועם פוטנציאל עצום של הרס אם משתמשים בה שלא כראוי.

לפעמים זה שימוש לא ראוי בגלל שגיאות שעושים אנשים שאולי יש להם כוונות טובות, אבל אין להם את ההכנה הנאותה. יכול להיות שהמורים מתרשלים בהכנה שהם נותנים לתלמידים, או לפעמים פשוט אנשים שלא יודעים איך צריך לתרגל את זה ופשוט עושים שימוש לרעה בטכניקות קדושות מאוד, מחוסר ידע.

אז הסיכוי שיהיה כזה שימוש לרעה בטנטרה הוא גדול וזה אכן קורה במערב, רואים את זה הרבה - תפתחו NRG. זה קורה הרבה. בהתחלה, וזה לא כתוב כאן, כשהמאסטרים הטיבטים התחילו להגיע למערב הם נמנעו מללמד טנטרה. קן רינפוצ'ה, במשך הרבה שנים אחרי שהוא הגיע כבר למערב אפילו לא אמר את המילה "טנטרה". ואנשים באו והתחילו לבקש ממנו, והוא אמר: "אה, אתם לא מוכנים! בגלל הסיבות האלה, כי כשאנשים לא מוכנים הפוטנציאל לנזק הוא אדיר.

המאסטר חייב להגן על התלמיד

אז יש את הפוטנציאל הזה והמאסטרים חייבים בזהירות מתוך חמלה על התלמידים, כדי לא לגרום להם נזק.

מצד שני יש את אלה שכן מוכנים. אז למנוע מהם את הטנטרה זה כמו לאסור שימוש באש כי יש אנשים שיעשו שימוש לרעה באש ואולי יציתו יערות. וכמו במקרה של האש, יהיה שימוש לרעה, יקרו מקרים

של שימוש לרעה. והמטרה שלנו זה ליצור נהלים או תהליכים שבלימוד שלנו לפחות הסיכוי לשימוש לרעה יקטן, או לא יקרה. אז אנחנו רוצים לעשות שימוש בברכה העצומה של טנטרה ולמנוע את המצבים של שימוש לרעה. ולכן לנו יש דרישות מסוימות מתלמידים שיוכלו להיכנס לטנטרה בעתיד, ולתרגל אותה.

מה נדרש מן התלמיד הטנטרי?

– הלימוד הטנטרי יינתן, מהסיבות האלה, אך ורק לתלמידים שהשלימו את כל שמונה עשרה הקורסים. כשאני אומרת שמונה עשרה קורסים, כמו שלימדנו אותם בארץ, קורס 11 וקורס 14 מפורקים לכמה סדנאות, ויש סדנאות שמתלוות, ואני מצפה מכם שתעשו את כל הלימוד שישנו שמה. חלק עוד לא מופיע באתר, אבל אתם תקבלו אותו דרך המורים אם הוא עוד לא מופיע. זה הדרישה האחת.

שמונה עשרה הקורסים האלה, מבוססים ישירות על חמשת הספרים הגדולים של הבודהיזם העתיק, ועל הלאם-רים, על השלבים בדרך להארה. לימודים שביחד מרכיבים את הלימודים שעובר גשה במנזר לפני שהוא משיג את התואר גשה. בטיבט הנוהג היה שאדם היה צריך להשלים תואר גשה לפני שהיו בכלל מתחילים ללמד אותו טנטרה. ואומר גשה מייקל: אני חושב שזו דרישה מאוד נבונה. והשמונה עשרה קורסים שלנו מעניקים לכם את הידע שיש לגשה.

חמש עשרה קורסים, את הראשונים, ניתן לקחת [מ]מורים או מהקלטות מהאתר, כשאתם מקשיבים היטב לכל טיפ, משלימים את כל שיעורי הבית, את כל הבחנים, את כל המדיטציות, ואת המבחן הסופי. את שלושת הקורסים האחרונים שהם קורסי חזרה על חמש עשרה קורסים הראשונים, אתם מתבקשים לקחת ישירות: או ששמעתם אותם ממני, אם לא, מהמורים השונים.

– בנוסף לדרישה הזאת, תלמיד הטנטרה הפוטנציאלי, המורה יבחן אותו, ויתבונן בו, לראות האם הוא פיתח מספיק בתוכו את האיכויות הרוחניות של תפנית, של חמלה, של אמונה בלימוד ובמורה, כמובן של השקפת עולם, לפני שהוא יכול לקבל את הלימוד הזה.

– בנוסף - שירות לברואים, שירות ליצורים.

– כמו כן, התלמידים שלנו יתבקשו לשמור בקפדנות על יומן שש הפעמים. אם עוד לא התחלתם תתחילו עכשיו, יש לכם שלוש שנים.

ויהיו מקרים שבהם תידרש תקופת הכנה נוספת ולימוד נוסף ותרגול נוסף.

מניין בא הלימוד הטנטרי?

הלימוד הטנטרי יש לו ביסוס מאוד איתן בלימוד של לורד בודהה, ובקנון הטיבטי של דברי הבודהה. כרבע מן הקנון מוקדש לשיטות טנטריות. זה אומר

– כעשרים אלף דפים בתוך הקנג'יור, זה מה שהבודהה עצמו אמר.

– בטנג'יור, שזה אוסף של ביאורים של ההודים הקדומים על דברי הבודהה, שם יש למעלה מאלף טקסטים על טנטרה.

– ועל זה המאסטרים הטיבטים עצמם הוסיפו עוד חמישים אלף ביאורים.

כמות אדירה של חומר. מתוכם בתקופה ההיא למעלה מאלף טקסטים כבר הוקלדו על ידי ACIP ע"י המפעל שגשה מייקל הקים להקלדת הטקסטים האלה. היום המספר עלה בהרבה, אבל הוא רחוק מחמישים אלף. רחוק רחוק מחמישים אלף.

הקשר עם המורה הטנטרי

ההמלצה לכל תלמיד שרוצה ללמוד טנטרה היא לבחון היטב את המורה שאיתו הוא בא ללמוד טנטרה. בגלל שהקשר הזה הוא כל כך גורלי בדרך הרוחנית שלנו, והוא נמשך לנצח.

- ההמלצה היא: אל תיכנסו בקלות לקשר הזה, בלי שאתם מכירים היטב את המאסטר שנותן לכם את החניכה, כי אתם קושרים את נפשכם בנפשו; אם הוא נופל אתם נופלים. אם הוא שוגה אתם שוגים. והסבל הוא עצום.
 - מאוד מאוד חשוב שהמאסטר יהיה טהור ואותנטי.
 - והוא גם צריך להתאים לכם. לא כל מאסטר מתאים לכל חניך, לא כל חניך מתאים לכל מאסטר.
- אז מחובתנו כתלמידים למצוא את המאסטרים האלה ואז ללמוד איתם ברגע שאנחנו מוכנים ללימוד.

לאמה דבורה-הלה ולאמה אריה-הלה

אז אתם כבר יודעים עלי ועל לאמה אריה, אנחנו למדנו אצל קן רינפוצ'ה מאז שנת 1998, במשך כשש שנים, עד שהוא עזב את עולמנו, למדנו אצלו טנטרה וסוטרות. ובמקביל, מאז אותה תקופה למדנו עם גשה מייקל את הקורסים של ACI.

ואחרי כן כשהם יצאו מהריטריט, גשה מייקל, לאמה קריסטי, ומורים נוספים - קיבלנו מהם לימודי טנטרה מקיפים ומעמיקים במשך שש שנים בדאימונד מאונטן. בשביל זה הוקם המרכז; בשביל זה שינינו את כל חיינו כדי להיות שמה שלושה סמסטרים בשנה.

ונוכחנו בכל הלימוד. פיזית ישבנו, שמענו את כל הלימוד, קיבלנו את הלונג של כל השיעורים למעט הסמסטר הראשון, הראשון, שאותו קיבלתי מגזירה שהייתה שם. כל השאר, השמונה עשרה סמסטרים ועוד סמסטר משלים שהיה, נוכחנו שם בעצמנו.

קיבלנו מהם את ההעצמות. עשינו ריטריטים טנטריים. אני עצמי עשיתי - במלוא הכנות איבדתי ספירה, אז אני מעריכה שהם מצטרפים לכשנתיים של רטריטים בבידוד, אבל לא במכה אחת, אלא ברטריטים של בין חודש לשלושה חודשים כל אחד.

אריה ואני גם קיבלנו לימוד טנטרי ממאסטרים אחרים שלמדנו אצלם תקופות קצרות. המורים העיקריים שלנו היו קן רינפוצ'ה וגשה מייקל ולאמה קריסטי. כל האנשים שלמדנו אצלם, שהייתה לנו הזכות, היו בעלי ידע אדיר וניסיון עצום של עשרות שנים.

במידה שהצלחתי בתרגול ופעלתי נכון בתרגול זה היה בזכות החסד העצום שהעתירו עלי מורי, שאין בלתם. במידה שעשיתי שגיאות - אלה היו שגיאות בגלל המגרעות שלי, בגלל מה שאולי לא שלם בי.

כוונתו של המאסטר

כי אנחנו אכן כמו נמלים בידי המאסטרים. אחת השגיאות הנפוצות ביותר שאנחנו עושים זה להגיב לדברים שלהם כפשוטם. לקחת את הדברים שלהם כפשוטם במקום שיש עומק של אוקיינוס מאחוריהם. ואנחנו אולי שומעים ביקורת מהמאסטר ומפרשים אותה כפשוטה בדרכים שהם מאוד מזיקות. אם אנחנו ניקח את ההשוואה לנמלה, אז מוטל עלינו כמיטב יכולתנו, כנמלים קטנות, לנסות לפענח מה הכוונה הנשגבה והעמוקה שבמעשיהם ובדבריהם בשעה שהם דוחפים אותנו במעלה הגזע.

אם נכחתם בקורס 15 אז שמעתם על טרנגייה, על אומנות האינטרפטציה של דברי הבודהה. האומנות הזאת היא חיונית כשאתם נכנסים לטנטרה. חייבים לקחת את קורס חמש עשרה לפני זה. בקורס הזה ג'ה צונגקפה מלמד אותנו את האומנות של לפרש את דברי הבודהה, במיוחד כשהוא מלמד על ריקות; שלא להסתמך רק על ביטויים של הבודהה כפשוטם, אלא ללמוד להבחין במשמעות האמיתית שיש להם. כאשר ההיגיון שלנו משמש בתור האוטוריטה האולטימטיבית להבחין בין עיקר ותפל, בין נכון ולא נכון.

אז איך פוגשים מאסטר טנטרי אותנטי?

איך אתם פוגשים מישהו כזה? אז אם לומדים קצת ריקות, אנחנו יודעים: אתם מביאים אותם אליכם, אתם מגלגלים אותם אליכם. על ידי החסד שלכם, על ידי עשייה טובה שלכם בעולם, על ידי הניסיון הכנה שלכם לחיות חיים טובים.

**כמו שהדבורה נמשכת אל הדבש המתוק, המאסטר הטנטרי
נמשך אל המתיקות של החסד שלכם.**

כדי לפגוש מאסטר טנטרי אותנטי דרושות כמויות אדירות אדירות של חסד. אני חושבת שבמידה שאתם יכולים להבחין, חלק מכם אולי, במיומנויות שיש לי, המקור שלהם זה המאמצים הכנים שלי ללמוד, לתרגל, לשרת את המורים שלי, ולשרת אתכם.

מהחניך דרושה מידה די דומה של מאמץ ומוכנות וחסד כדי לשמוע את הדברים האלה ולהעריך את הכוונה שלהם, להעריך נכון למה הם מתכוונים. אז יש כאן אנשים שונים בקהל ותשמעו את הדברים שלי בצורות שונות; זה ברור, כי יש לכם קארמות שונות, ולכן תפגשו את המאסטרים הטנטריים בתקופות שונות בחייכם, כשההכנה תהיה שם.

הלימוד המכין

אז הדרך הטנטרית היא לא לכל אחד. לא כל מי שלומד את הקורסים חייב להמשיך לדרך הטנטרית. הקורסים בפני עצמם מביאים לתמורה ולברכה אדירה בחיים שלכם אפילו אם אתם עוצרים שם, גם למי שאין לו כוונה ללכת לטנטרה וכך הלאה. אז הם טובים לכולם, לכל אחד.

ובמשך שלוש השנים שאנחנו לא נהיה כאן הלימוד ימשיך, יש את הבית ספר של **קלאסיקה בודהיסטית** ויש קבוצה נפלאה של מורים נפלאים. ועוד ועוד אנשים מצטרפים למאגר המורים. אותי זה משמח שמחה אדירה. זה מאפשר לעוד ועוד אנשים לעלות על דרך שתוציא אותם מכל סבל. לתת להם את ההכנה הדרושה.

וכאמור זאת הכנה נרחבת ומעמיקה. אז אנחנו מקווים שבמהלך השלוש השנים האלה - שזה קצת יותר, זה שלוש וחצי שנים - שכל אחד מכם יעשה מאמץ אינטנסיבי להשלים את כל הלימוד עם כל המטלות של כל קורס, ותעשו את המדיטציות של הקורסים, של הסדנאות שמתלוות לקורסים, כדי לפתח בצורה עמוקה את שלוש הדרכים של תפנית, של בודהיצי'טה, של השקפה נכונה. זה חיוני להמשך הדרך, חיוני למנוע מכשולים כבדים בדרך.

אז תתחילו כבר עכשיו לעשות את התכנון איך אתם משלימים את הקורסים, תעשו חלוקה של הזמן. לאמה אריה אומר בהקשר הזה שזה יהיה מאוד מועיל אם בית הספר שלנו יפרסם מה למדו הקבוצות השונות, מה הם עוד מתכננות ללמוד, שתלמידים יוכלו לנווט את עצמם מה הם כבר עשו, מה הם עוד לא עשו. מה האפשרויות שעומדות בפניהם.

אתם גם יכולים ללכת ולהפציר בהם שהם יארגנו את ה-schedule בשבילכם; בשביל זה הם קיימים - הם קיימים כדי לאפשר לכל תלמיד מעוניין להשלים את הקורסים ולהכין את עצמו ללימוד הגבוה.

התחייבות לדרך והנדרים

זאת הייתה גם הסיבה לקיום טקס הנדרים עכשיו, לאנשים שכבר מוכנים, ומוכנים במידה של התחייבות לדרך, מידה גדולה של התחייבות לדרך, והנדרים כבר יעבדו עליכם, כדי שתוכלו להתחיל לצבור את החסד הדרוש, את הזרעים הקארמיים הדרושים, כדי שתהיו מוכנים אתם, וכדי למזער את כמות המכשולים שעלולה לצוץ בדרך.

כי כשאדם מתחייב לכוזה מבצע אדיר, להביא את עצמו להיות מלאך בחיים האלה, צפוי שיצוצו מכשולים. הם צפויים. יש כוחות שיפריעו לנו - שבאים מאיתנו; הם לא חיצוניים, הם באים מהקארמות שלנו, אבל הם יופיעו בצורת מכשולים חיצוניים או פנימיים. אז המטרה של הנדרים האלה היא לשמור עליכם, ותודה רבה לדורית על היוזמה הנפלאה של החוברת, תשמרו עליהם והם ישמרו עליכם.

בהעדרנו מורים הוותיקים יותר, תוך התייעצות עם לאה, יוכלו לתת לכם את נדרי המקלט. חיוני שתקחו לפחות את הרמה הזאת לפני שאתם יכולים להמשיך הלאה. אני מניחה שרובכם לקחתם את נדרי הבודהיסטויה - כשנצא מהריטריט תהיה עוד אפשרות לקבל אותם. ניתן לכם אותם. הנדרים האלה מהווים

בסיס טוב ללימוד הטנטרי, לתרגול הטנטרי. כל אחד מנדרי החופש, גם אלה למי שהם נזירים ולמי שהם לא נזירים. וכל אחד מנדרי הבודהיסטוה, מהווים הכנה מעולה ותמיכה לתרגול הטנטרי.

חשוב לשמור על הנדרים, לשמור על היומן של שש פעמים ביום. שמירת היומן במיוחד זה טריק שהלאמה הגה כדי לדחוף אותנו לתוך העולם הטנטרי, בלי שאפילו נשים לב. אז מאד חשוב להקפיד.

להימנע משפיטה

יש מקרים שבהם נראה שיש לכאורה, סתירה בין הנדרים הגבוהים יותר והנדרים הנמוכים יותר. במקרים כאלה אנחנו חייבים לקיים את הנדר **הגבוה** יותר, על חשבון הנדר הנמוך יותר. כשזה מתבקש, כשזה המצב, חשוב שנעשה את זה בשמחה, ללא ספקות וללא היסוסים.

חשוב לשמור על הכלל הזה, וזה יעזור לנו גם לא לשפוט אנשים שאולי עושים דברים כאלה ואנחנו לא מבינים את מעשיהם ואנחנו מתחילים לשפוט אותם. וזה גורם לנו לעשות שגיאה קארמית גדולה כשאנחנו מנסים לשפוט מעשים של אחרים, בלי שאנחנו מבינים מי הם ומה הם עושים ומה מניע אותם לעשות את מה שהם עושים. ואולי הם שומרים על נדרים גבוהים יותר שאותם אנחנו עוד לא מכירים ולא מבינים, ואנחנו שופטים את התנהגותם?

חניכות ולימודים טנטריים

אז כאשר יסתיים הרטריט הארוך, אנחנו נתחיל בתהליך הדרגתי של הדרכת תלמידים, שהם בעלי ההכנה הדרושה, בלימוד הטנטרי, מתוך הטקסטים הסודיים, והתרגול הטנטרי על גווני השונים, ולהדריך אותם בביצוע ריטריטים, בתרגולים שונים שקשורים לטנטרה.

ולמי שיעמדו בדרישות, תהיה רמה נוספת של חניכה טנטרית. זהו השלב השני של טנטרה, שלב ההשלמה. וזה לא אוטומטי שמי שמקבל חניכה לשלב הראשון יקבל גם חניכה לשלב השני. והשלב הראשון יכול לקחת זמן.

בשלב השני, כמו שאמרנו, אנחנו עובדים עם הערוצים הפנימיים שלנו. זה השלב שמוביל להארה עצמה. השלב השני הוא הרבה יותר אינטנסיבי ושמה מתחילות לבוא התוצאות, כמו גשם של הבשלות. הראשון הוא הדרגתי יותר.

מכללה ולימוד טנטריים, בארצנו!

בטיבט, לפני הכיבוש הסיני, בלהסה, היו שני קולג'ים טנטריים. ג'וּמָה וְגִיוֹטוּ. וכמעט כל הידע שיש לנו היום, עבר דרך הקולג'ים האלה, המכללות הטנטריות האלה. והיה גם קולג' שלישי, והוא נכחד לגמרי על ידי הסינים. לא נותר כלום, אף אחד מהתלמידים גם לא נותר. אז יש מכה גדולה שהטנטרה קיבלה בדור שלנו.² ואחת המטרות של האוניברסיטה בדיאמונד מאונטיין הייתה לשקם ולהחזיר עטרה ליושנה, בין השאר על ידי המחקר הגדול בכתבים שגשה מייקל עשה, בעצם כמו ידיו.

ובזכות העבודה המדהימה שהוא עשה, אנחנו יכולים לקבל את הלימוד הזה בצורה כל כך שלמה, ואנחנו יכולים לארגן את הלימוד בצורה של לימוד מסודר, שיכול להביא אנשים להארה בחיים האלה. כמעט לא קיים בעולם.

אז זאת המטרה שיש לנו בהקמת המרכז בערבה. אחת המטרות.

והמרכז ישרת אנשים שמוכנים, שעשו את העבודה הדרושה, ויעביר להם את הידע ואת הלימוד, כדי שהם יוכלו להשלים את הדרך. המטרה של המרכז זה לתמוך במי שמוכן, לאפשר להם תנאי לימוד, תנאי מגורים, גישה ללימוד, גישה למורים. והתפקיד שלנו זה לאפשר את הדבר הזה. לא ניתן בכלל לשער את

² גם שני קולג'ים האחרים ספגו מכה ניצחת. יש ניסיון לשקמם בהודו, אך הם צל חיזור של מה שהיה לפני הכיבוש הסיני של טיבט.

גודל הברכה אם אדם אחד אפילו יגשים ראייה ישירה של ריקות, שזו אפילו עוד לא סוף הדרך. כל העולם שלנו ישתנה.

הלימוד בערבה יכלול גם רטריטים, והוא יהיה יותר אינטנסיבי מהלימוד שאתם מכירים עכשיו בקורסים של ACI, ותידרש מהתלמיד מחויבות גדולה יותר ממה שעד עכשיו. במקביל, גם התגמול, מה שתקבלו. ועכשיו זה בדיכום, כן, זה החלטה שלכם עכשיו. כל עוד יש הזמן בדיכום עכשיו, להתחיל. וחשוב שתעשו את זה במהלך השנים האלה שבהן אנחנו נשב בריטריט כדי שאתם תהיו מוכנים כשאנחנו נהיה מוכנים. שנוכל לעשות את הדרך יחד.

אנחנו ניקח מחזור, ונצמד איתו. יהיה קשה לנו אחר כך לעשות את זה שוב - אל תבנו על זה שיהיה עוד מחזור. אנחנו נכשיר אתכם כמורים. כמורים טנטריים. ואלו מכם שיעברו את כל המסלול בהצלחה - אתם תהיו מורים טנטריים לדור הבא. אז, תהיה עוד הזדמנות אבל זה ייקח זמן. כי זה לא עניין קטן להכשיר מאסטרים טנטריים. אל תחכו! אתם לא יודעים כמה זמן יש לכם.

כיצד להכין את עצמכם

לאחר הריטריט שלנו אנחנו נלמד, כאמור, את הלימוד הטנטרי במרכז ערבה.

אנחנו גם נלמד לימודים פתוחים, אנחנו לא נפסיק, נמשיך ללמד. ככה שתהיה גם גישה לציבור הרחב, אלא שהם עוד לא במידה כזאת של בשלות או מוכנות או מחויבות.

יש לנו את לאה והצוות הנפלא שלה שלקחו על עצמם לנהל את בית הספר, ואני כל כך שמחה על זה. והם יאפשרו לכל מי שמעוניין, כל מי שמוכן, שנמצא כאן או לא נמצא כאן, כל מי שמעוניין יקבל את עזרתם כדי להשלים את הקורסים ואת הדרך. ואני מאד מקווה שאתם תתמכו בהם כמיטב יכולתכם, כי זו משימה גדולה.

חלקכם אולי תבואו לתמוך בנו בריטריט - זה יהיה נפלא. זו דרך נפלאה לשמור על קשר אתנו; לשמור על קשר קארמי אתנו ולצבור את הקארמה שאתם תוכלו לעשות את הריטריט, שבאמצעותו תוכלו אתם להשלים את הדרך. לא עניין קטן. זאת קארמה כל כך גבוהה שצריך לעבוד קשה כדי שלא יקרה משהו שיקלקל אותה, ואחת הדרכים הטובות ביותר זה לתמוך בריטריט של מישהו אחר שעושה את זה. זה יכול להיות שלנו ויכול להיות של אחרים - יש שמה ארבעים אנשים בערך שיוצאים לריטריט. אתם יכולים לתמוך בכל אחד מהם.

יהיה טוב להדק את הקשר הקארמי אתנו כדי לאפשר את ההשלמה של הקשר הזה אחר כך, בלימוד הטנטרי אתכם. אז אתם מוזמנים. רבים מכם באו ועזרו בבניית הבקתה. אז זו דרך נפלאה לעשות את זה.

אתם יכולים במהלך הריטריט לשמור על קשר: תשלחו נרות, עוגיות, פרחים, ברכות.

לאמה אריה: רק עוגיות בלי סוכר.

המורה: שמעתם? רק עוגיות ללא סוכר. אוקי 😊. ואנחנו לא נאכל אותם, אוקי? הם יהיו לאלתר. 😊³

- כדי להיות נוכחים אתנו שמה בכל דרך, קטנה או גדולה, לפי מה שמתאים לכם.

ולא כל כך חשוב כמה גדולה או קטנה הדרך, הרבה יותר חשוב מה מלווה אותה בלב שלכם.

אני חושבת שזה הכל. תודה רבה לכם, שהקדשתם את הזמן להקשיב להסברים האלה,

ואני אתפלל שכל זה יצליח ושכולנו נוכל לעשות את הדרך הזאת שתביא לתמורה עמוקה בליבנו. זה גם יביא לתמורה עמוקה בעולמנו, אם נשלים את הדרך. כי תיקון נפש, תיקון עולם - הם הולכים יחד. כי העולם והנפש באים מתוך הקארמה.

אוקי, זה הכל מה שהיה לי להגיד. כן. אפשר להמשיך לשמוח ולשיר ולאכול.

³ שולחן מנחה